

έξωτερικάς καὶ ἐσωτερικάς ταραχὰς τῆς αὐτοκρατορίας, ἐγίνετο ἔτερόζηλος κριτής ἐν ταῖς αἰματηραῖς ἀλληλομαχίαις τοῦ ἵπποδρομίου Κωνσταντινουπόλεως. Ἀρκεῖ καὶ μόνης τῆς ισορίας τοῦ Προκοπίου ἡ ἀνάγνωσις ὅπως ἴδωμεν τὰς ὑβρεις δσας ἔξεσφενδόνιζον κατ' ἀλλήλων τὰ δύο κόμματα, οἱ Βενετοὶ καὶ Πράσινοι καὶ πεισθῶμεν περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς διαφθορᾶς, εἰς ἣν κατήντησε τότε ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα.

Ο Ιουστινιανὸς συνέταξε τὸν περίφημον αὐτοῦ κώδηκα· ἀλλὰ καίτοι νομοθέτης τῶν λαῶν, ἔδωκε πρῶτος τὸ παράδειγμα τῆς παραβιάσεως τῶν νόμων, διὰ τῆς παραλυσίας τῶν ἡθῶν αὐτοῦ. Διότι, ἐνῷ αὐτὸς καὶ οἱ ὑπήκοοι αὐτοῦ ἐπραττον ἀσυστόλως φρικώδη ἐγκλήματα, ἐπίστευεν ὅτι δύναται νὰ ἐμποδίσῃ διὰ θεσπισμάτων καὶ τὰ ἐλάχιστα σφάλματα τῶν ὑπηκόων· τέλος τιτλοφορούμενος « αὐτοκράτωρ ἐλέω Θεοῦ » ἦξιον νὰ διατελῇ σχληρὸς, ἐπίορκος, κακοήθης καὶ ἄδικος ἐλέω Θεοῦ ! Προσβαλλόμενος ἀδιακόπως ὑπὸ τῶν βαρβάρων τῆς Ἀρκτοῦ καὶ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Περσῶν, οἵτινες κατεφρόνουν αὐτὸν, ἐπίστευσεν ὅτι δύναται νὰ ὑπερασπισθῇ τὸ ἔδαφος τῆς αὐτοκροτορίας, οὐχὶ διὰ τῆς πειθαρχίας τῶν στρατῶν καὶ ἐκλογῆς